

УПРАВЛІННЯ КУЛЬТУРИ І ТУРИЗМУ
СУМСЬКОЇ ОБЛАСНОЇ ДЕРЖАВНОЇ
АДМІНІСТРАЦІЇ

ОБЛАСНА УНІВЕРСАЛЬНА НАУКОВА
БІБЛІОТЕКА

Сумські письменники – дітям

Огляд дитячої літератури
письменників Сумщини

Суми 2011

Сумські письменники – дітям : огляд дитячої літератури письменників
Сумщини / Сумська обл. універс. наук. б-ка ; уклад. О. К. Линник – Суми,
2011. – 22 с.

*Відповідальна
за випуск*

Фролова Т. І., директор

*Матеріал
підготувала*

Линник О. К., головний бібліограф відділу
краєзнавчої літератури та бібліографії

Редактор

Абакарова О. Б.

*Комп'ютерний
набір*

Линник О. К.

*Комп'ютерна
верстка*

Абакарової О. Б.

*Відгуки та пропозиції просимо надсилати
за адресою:*

40030, м. Суми,
вул. Героїв Сталінграду, 10
Обласна наукова бібліотека

22-47-65

library_on@sm.ukrtel.net
sumy_lib@mail.ru

<http://www.ounb.sumy.ua>

Вступ

У народі кажуть, що ранок є найкращою порою доби, весна – року, а дитинство – життя, і тому від нього великою мірою залежить майбутнє дитини.

Дошкільний вік має виняткове значення для фізичного і духовного розвитку дитини.

Величезну роль у вихованні молодого покоління духовно багатим, національно свідомим, фізично здоровим відіграє дитяча література. Саме через літературу, через рідне слово дитина духовно поєднується зі своїм народом, знайомиться з історією, культурою своєї землі, вчиться розуміти Добро, Красу, Любов. Художнє слово збагачує дитину досвідом, сприяє вихованню естетичних смаків, а в старшому віці – формуванню високих духовних цінностей.

Надзвичайно важливо, щоб батьки, вихователі дошкільних і шкільних закладів – всі ті, хто за своїм покликанням чи професією працює з дітьми, виховує їх, прищеплювали їм любов до літератури, постійно формували у маленьких слухачів і читачів інтерес до книжки.

Українська дитяча література за часи незалежності збагатилася творами місцевих авторів, серед яких є і вже відомі, і нові імена: **Платон Воронько, Дмитро Білоус, Іван Багряний, Олександр Олесь, Микола Гриценко, Тамара Герасименко, Лілія Лапіна, Марія Скоробогатьська (бабуся Марина), Анатолій Стародуб, Євгенія Гончаренко.** Керуючись актуальністю теми і враховуючи те, що тема дитячої літератури в літературному краєзнавстві Сумщини практично не досліджена, пропонуємо Вашій увазі огляд дитячих творів письменників Сумщини.

У огляд не ввійшла творчість добре знаного на Сумщині дитячого письменника О. П. Столбіна саме з причини його загальновідомості.

Творчість **Анатолія Давидова** (8.02.1938, с. Бочечки Конотопського р-ну – 5.01.2002), безперечно, – явище в українській літературі для дітей. Письменник, педагог, біолог, лауреат премій імені Лесі Українки (за кн. «Знай, люби, бережи»), ім. О. Пчілки (за кн. «Цілющий камінь»), заслужений працівник культури України.

З-під його пера вийшло майже два десятки книжок – як для найменших читачів, так і для дітей трохи старших, а також для підлітків: А. І. Давидов – автор науково-популярних та художніх книжок для дітей та юнацтва: „Ширшає виднокруг“, „Сонячні вершники“, „Експедиція Суничка“, „Катамаран“, „Без креслень і кельми“, „Знай, люби, бережи“, „Скарб“, „Голубий патруль“, „Озивайко“, „Сонечко спить у дзвониках“, „Пригоди Озивайка“, „Не так вже й тісно на землі“, „Цілющий камінь“, „Про Озивайка, лісовий люд та їхні незвичайні пригоди“. Адресовані юним читачам твори письменника не тільки розкривають перед дітьми чарівну багатобарвність природи, а й кличуть їх любити, берегти рослинний та тваринний світ, з дитинства бути відповідальними за чисте небо, щедроти землі.

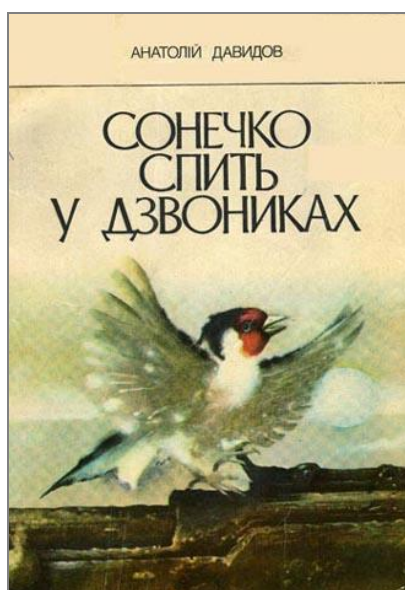
Не випадково визнаний майстер слова Михайло Стельмах так визначив творчу індивідуальність цього автора: «Анатолій Давидов – письменник своєї землі, а отже, свого кореня і нев'янучої гілки. Йому близьке і дороге те, повз чого проходить людина байдужа, з холодним серцем, порожньою душею. Таким людям письменник нагадує: подивіться навколо себе, погляньте під ноги, не минайте ні роси, ні краси. Обережно ступайте по цій теплій і сивій одвіку, прабатьківській землі».

Скарб : повісті та оповідання. – К. : Молодь, 1980. – 224 с.

Голубий патруль : повісті та оповідання : для серед. шк. віку / худож. оформл. О. О. Міхнушова. – К. : Веселка, 1983. – 215 с. : іл.

Знай, люби, бережи : науково-художня книжка : для серед. шк. віку / худож. О. М. Зенич, О. О. Міхнушов. – К. : Веселка, 1985. – 159 с. : іл.

Сонечко спить у дзвониках : оповідання : для мол. та серед. шк. віку / худож. О. О. Міхнушов. – К. : Веселка, 1986. – 207 с. : іл.

Не так вже й тісно на Землі : повісті, оповідання. – К. : Дніпро, 1987. – 403 с.

Мільйонам українцям, дорослим та школярам добре відоме ім'я **Дмитра Григоровича Білоуса** (24.04.1920 – 13.10.2004) – визначного поета, перекладача, члена-кореспондента Академії педагогічних наук України, лауреата Державної премії імені Т. Г. Шевченка та літературних премій імені Лесі Українки та імені М. Т. Рильського, уродженця с. Курмани Недригайлівського району.

Дмитро Білоус – унікальне й цікаве явище в українській літературі. Це – непересічний поет, сатирик-гуморист, блискучий перекладач, публіцист, науковець і

педагог. Його творчість, різноманітна і багатогранна, здобула широке визнання не лише в Україні, а й за її межами.

Він – митець високої художньої культури, громадської пристрасі, схильний до роздумів про сучасність, історичне минуле нашої держави, який постійно дбав про відродження її неоціненного скарбу – рідної мови "дива калинового" і "чарів барвінкових".

Нев'яуча любов до України, до свого народу, щире прагнення служити йому словом – головна риса літературної діяльності Д. Білоуса.

Багатий серцем люблячим, щедрий талантом працюючим, поет порадував своїми чудовими і непересічними книгами й дітей та юнацтво. Серед них – "Пташині голоси" (1956), "Упертий Гриць", "Про чотириногих рогатих і безрогих" (1959), "Лікарня в зоопарку" (1962), "Турботливі діти" (1970), "Сад на Лисій горі" (1972), "Гриць Гачок" (1978), "Веселий кут" (1979) та інші.

У 1988 р. вийшла друком книга «мовознавчих» поезій Д. Білоуса «Диво калинове», яку захоплено зустріли діти, вчителі, батьки і бібліотекарі. Вона принесла авторові найвищу державну нагороду – премію Т. Г. Шевченка (1990).

Художніми особливостями «Дива калинового» були й залишаються щира розмова мудрого автора як рівного з рівним із читачем, розмаїття віршових розмірів, широке залучення до поезії усної народної творчості, побратимська повага до інших народів, ґрунтовні педагогічні пояснення окремих слів, присутність на кожній сторінці книги творця мови – нашого народу. Ця книга вийшла стотисячним тиражем, знайшовши свого вдячного читача.

За збірку з «філологічних навчань та розваг» для допитливих школярів – "Чари барвінкові" – поет одержав звання лауреата премії імені Лесі Українки (1997).

Поезії для дітей Д. Білоуса читаються з великим захопленням, такі ж цікаві й значимі як за змістом, так само дбайливо й майстерно опрацьовані й за формою, як і твори для дорослих. Дмитро Білоус переконливо довів, що дитяча література може й повинна бути повноцінною і талановитою.

Твори

В класі і в лісі : вірші та поеми : для мол. шк. віку / передм. В. Клічака ; худож. В. Мануйлович. – К. : Веселка, 1990. – 247 с. : іл.

Про рідний край, про життя школярів, рідну мову, її красу й неповторність.

Диво калинове ; **Чари барвінкові** : вірші : для мол. та серед. шк. віку / худож. О. І. Кошель. – К. : Веселка, 1994. – 205 с.

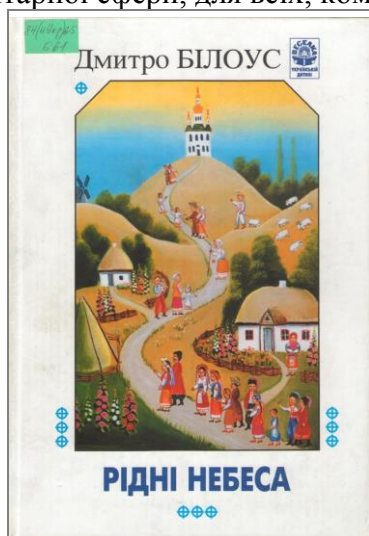
Загадки, шаради, жарти, про походження українських фразеологізмів з елементом народознавства.

Ромен хіба не родич Рима? : поезії / передм. Ю. М. Мушкетика. – К. : Укр. письменник, 1999. – 110 с. – (Серія «Сучасна укр. л-ра»).

З великою любов'ю до рідного краю поет розповідає про походження назв міст і сіл Сумщини, про історичні і літературні явища, про відомих людей сумської землі. Це особливо цікаво з погляду народознавчого, а тому й не лишить байдужими учителів, учнів, студентів.

Безцінний скарб : вірші про українську мову / вступ. ст. В. Коптілова. – К. : Укр. енцикл. ім. М. П. Бажана, 2004. – 328 с. : іл.

Насичене фактами, коментарями, піднесеними до наукового і художнього рівня, це видання – своєрідний посібник для освітян, педагогів і учнів, студентів, працівників гуманітарної сфери, для всіх, кому не байдужа доля рідної мови.

Рідні небеса : вірші : для мол. та серед. шк. віку / передм. Я. П. Гояна ; худож. М. Онацько. – К. : Веселка, 2005. – 143 с. : іл. – (Українській дитині).

Ілюстрована книга містить вірші з улюблених читачами збірок поета «Диво калинове», «Чари барвінкові», «За Україну молюся».

Багатий внесок в українську дитячу літературу зробив **Платон Микитович Воронько** (1.12.1913 – 10.08.1988), лауреат Державної премії СРСР, Республіканської комсомольської премії ім. М. Островського, Державної премії УРСР ім. Т. Г. Шевченка, премії ім. Л. Українки, уродженець с. Чернеччина Охтирського району.

Серед творів, написаних ним для дітей, є вірші, балади, казки і фантастичні поеми як героїчного, так і побутового та дидактичного характеру. Ці твори багатопланові жанрово і тематично, розраховані на сприймання малят та школярів. В них насамперед впадають в око невимушеність авторської розповіді чи розмови з дітьми, простота художніх прийомів, які і є ознакою справжньої художності.

П. Воронько створив справді цікаві, близькі дитячому сприйманню, дуже ясні, з багатою і своєрідною лексикою, чітким ритмом вірші.

Він тонко відчуває гумор народної примовки, приказки, приповідки, охоче і з великим тактом використовує веселий, влучний жарт. Близький до народнопоетичної творчості засіб ми знаходимо в багатьох віршах Воронька, як, наприклад, «Про бичка», «Пиріг», «Обновки», «Не хвались».

Серед дитячих творів П. Воронька особливе місце займає драматизована «Казка про Чугайстра» – це один з найкращих і найдовершеніших творів такого жанру. Твір приваблює читача чарівністю поетичних картин, в яких тонко поєднується казкове, фантастичне з реальним. Це високопатріотичний і високопоетичний твір.

«Я не знаю, чи читатимуть те, що я написав для дорослих, а діти читатимуть довго...» – був переконаний Платон Воронько. Так, його вірші стали улюбленими для багатьох поколінь юних читачів, вони живуть між людей, звучать на дитячих святах, вивчаються в школі, його книжки для малят виходили мільйонними накладками.

Твори

Казка про Чугайстра : драматична поема. – К. : Веселка, 1971. – 102 с.

За міфологічними переказами, Чугайстер – добрий лісовий дух, що допомагає людям в біді, рятує їх від злих сил природи. У поемі П. Воронька цей образ трансформується в образ партизанського генерала С. А. Ковпака. Поема учить мужності і любові до рідного краю.

Читаночка : вірші та казки : для дошк. та мол. шк. віку / передм. Т. О. Коломійця ; худож. В. М. Решетов, Г. Г. Сокириська. – К. : Веселка, 2007. – 95 с. : іл. – (Українській дитині).

Вибрані твори – вірші і казки, усе найкраще, що написав поет для дітей.

Вірші // Українська дитяча література : антологія / вступна ст. та упорядкув. Л. П. Козачок. – К. : Вища шк., 2002. – С. 372 – 380.

Наш край дав Україні великого поета, корифея української літератури **Олександра Олеся** (5.12.1878, м. Білопілля – 22.07.1944, Прага). За висловом Сергія Єфремова, О. Олесь «дав гарні зразки громадянської, справді високої поезії, до якої після Шевченка ніхто ще так високо не піднімався на Україні». «Найбільшим з нині живучих поетів на Україні» називав його у 20-ті рр. ХХ ст. Михайло Грушевський.

Чільне місце у творчості цього яскравого самотнього лірика займали твори для дітей. Треба відзначити, що писати дитячі твори поета спонукало народження свого первістка – сина Олега, якого О. Олесь називав ласкаво і ніжно Лелекою. Батько-поет прагнув полегшити своєму синові шлях до пізнання величного світу природи, оволодіння азбукою, а тому склав для нього алфавіт віршами. Кожна літера в цій абетці означає то квітку, то звірятко, то рибицу, то пташину... Всі вони легко запам'ятовуються, розширюють кругозір та уяву дитини.

Абетка Олександра Олеся є взірцевим навчальним посібником: матеріал ідеально продумано з урахуванням дитячої психології – і з точки зору наочності, і з точки зору методики та дидактики. Вірші викликають у дитини щиру любов до природи, збагачують новими знаннями про флору і фауну з їх цікавими і повчальними законами існування.

Олександр Олесь оспівує у своїх дитячих віршах героїв, яких найбільше полюбляв син, – зайчиків, півників, курей, качок, гусей.

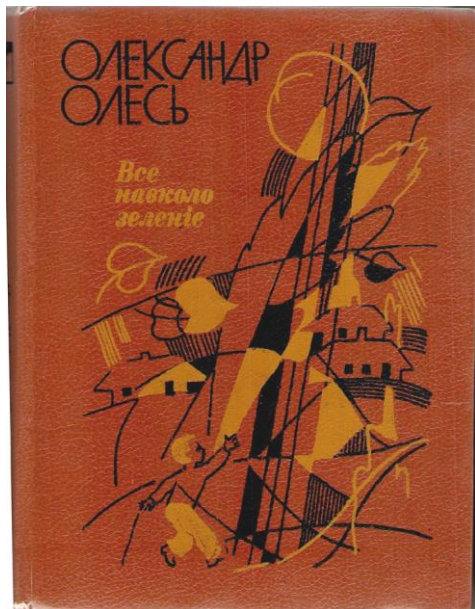
Чи не найбільш щедрі на живописні замальовки, музичні тони Олесеві поеми «Хвиля» та «Щороку». В них навколишній світ виграє неповторними звуками і різнобарв'ям кольорів. Невимушено і тонко автор зумів передати стихію і привабливість кожної пори року з її прикметами. З любов'ю до всього живого на землі розповів про найулюбленіших своїх друзів природи – лебедів і метеликів, снігурів і білок, цигликів і бджілок. Митець трепетно вболіває за збереження кожної живої істоти і закликає юних читачів бути розумними і дбайливими господарями на землі. Розмова О. Олеся із загадковим світом природи проста, доступна і надзвичайно цікава.

Наприкінці життя Олександрові Олесеві доля подарувала другого сина, якого назвали Олександром. Для своєї однорічної дитини Олесь пише прекрасну поему «Водяничок», яку можна вважати своєрідним заповітом, надією, що і цей хлопчик пізнає красу природи і пройметься образним сприйняттям довколишнього світу. Так і сталося. Син поета Олександр Кандиба, що живе нині в Празі, має чутливу душу, пише вірші.

Чимало віршів для дітей розпорошено у поетичних збірках письменника для дорослих.

Олександр Олесь відомий ще як перекладач дитячої літератури. Він залишив багату спадщину мистецьких перекладів творів Г. Гауфа, арабських казок, «Пісні про Гайавату» Г. Лонгфелло.

Твори

Все навколо зеленіє : вірші, поеми, казки : для мол. та серед. шк. віку / упоряд., передм. Р. П. Радішевського ; худож. І. І. Литвин. – К. : Веселка, 1990. – 318 с. : іл.

Це найбільш повне видання творів улюбленого поета й казкаря. До цієї книжки увійшло чимало творів, які раніше на Україні не виходили, а також значний доробок із рукописної спадщини поета, яка міститься в рукописному фонді Центральної наукової бібліотеки імені В. Вернадського АН УРСР, а також Центральному історичному архіву УРСР.

Вірші // Українська дитяча література : антологія / вступ. ст. та упорядкув. Л. П. Козачок. – К. : Вища шк., 2002. – С. 207 – 213.

Переклади (Г. Лонгфелло, В. Гауф, Арабські казки) // Олесь О. Твори в 2-х т. Т. 2. Драматичні твори. Проза. Переклади. – К. : Дніпро, 1990. – С. 396 – 659.

Казки та оповідання (Микита Кожум'яка ; Рудько) // Олесь О. Твори. – К. : Молодь, 1971. – С. 277 – 328.

Казки (Злидні ; Микита Кожум'яка) // Олесь О. Поезії : для серед. шк. віку. – К. : Веселка, 1968. – С. 109 – 130.

Видатний письменник і видатний громадський діяч **Іван Багряний** (2.10.1906, м. Охтирка – 25.08.1963, ФРН), автор патріотичних віршів, трагедійних романів, пристрасних політичних памфлетів, написав також кілька творів для дітей.

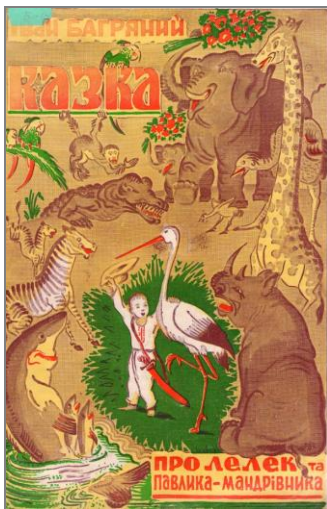
Іван Багряний не був «дитячим письменником», але дбав про власних дітей, хлопчика Нестора і дівчинку Роксолану, які зростали на чужині, в еміграції. Щоб не забули вони батьківської мови, не відцуралися рідної землі, Іван Багряний постарався передусім для них. Так з'явилися його «Казка про лелек та Павлика-мандрівника» і «Телефон». Ці книжечки до того ж було прикрашено авторськими малюнками: Іван Багряний свого часу закінчив Київський художній інститут, працював як театральний декоратор, цілком професійно малював, оформлював власні книжки. Наскільки вдало це у нього виходило, наші читачі можуть пересвідчитись на власні очі.

В основі багрянівського «Телефону» лежить «Телефон» Корнія Івановича Чуковського. Багрянівський «Телефон» аж ніяк не є просто перекладом «Телефону» Корнія Чуковського. Сюжет, поза сумнівом, той самий, але багрянівський твір дуже відрізняється від твору письменника російського. І не лише своїми габаритами: у Корнія Чуковського 11 главок, у Багряного – 17. Український автор вельми розширює коло персонажів, а їхні функції помітно змінюються.

Змінюється і національний колорит, і, головне, характер твору. Власне, українськість багрянівського «Телефону» одразу впадає в очі. Ритміка, інтонація, інструментовка, метафоричні ходи, навіть рими – все тут питома українське, що йде з народної лексики, з фольклору, з дитячого середовища – українського.

«Телефон» Корнія Чуковського – легкий, веселий, дотепний. У Багряного веселість і грайливість переплітаються болем і тривогою. Це стає очевидним, коли з легкого і дотепного плину зринає тема не названої прямо України. «Телефон» Івана Багряного більш ліричний та особистісний у порівнянні з «Телефоном» Корнія Чуковського. Змістовно і, так би мовити, ідейно багрянівський твір «для дітей» видається значно серйознішим і вагомішим, аніж твір Корнія Чуковського. Нічого дивного немає в цьому: кожний з авторів виконував своє завдання, працював на свою епоху і свого читача. Наші читачі, як маленькі, так і дорослі, читають багрянівський твір з великою втіхою і користю для себе.

Твори

Казка про лелек та Павлика – мандрівника. – 2-ге вид. / малюнки автора. – Німеччина : друкарня «Українських вістей», 1958. – 47 с. – (Подарунок маленьким).

Казка про лелек та Павлика – мандрівника // Українська дитяча література : антологія / вступ. ст. та упорядкув. Л. П. Козачок. – К. : Вища шк., 2002. – С. 491 – 499.

Телефон : подарунок маленьким // Дніпро. – 1992. – № 8 – 9. – С. 122 – 126.
Твір надруковано на Україні вперше.

Відомий талановитий український поет і прозаїк **Микола Семенович Гриценко** (9.05.1962, уродженець с. Тимченки Недригайлівського району), лауреат літературної премії ім. Л. Глібова, Всеукраїнської літературної премії ім. О. Олеся, міжнародної літературної премії ім. І. Кошелівця у своєму творчому доробку теж має дитячу книгу, яка стала улюбленою у дітвори – «Довго кувати зозулі». Вона багатьох подивувала неабиякою уважністю до слова, образним мисленням, що глибоко закорінене в рідну землю.

Книжечка адресована дітям молодшого шкільного віку. Навіяна вона споминами про власне дитинство, материнську хату. Щиро, безпосередньо оповідає автор про епізоди із життя маленького Дмитрика, який тільки-но вступив у дивосвіт сільського життя. Тонке розуміння дитячої психології відчувається в оповіданні, що дало назву книжечці, а також в інших – «Я не малий», «Здрастуйте, метелики!» та ін. Автор сприймає, як непорушні, засади української народної педагогіки. І це підвищує вартість видання. Хіба ми тепер часто чуємо, коли діти звертаються до батьків на «ви»? Віддавна, на Україні це було нормою, і Дмитрик у книжечці каже батькові й матері «ви», а не «ти», як повелося останнім часом.

Привертає увагу мова – дивовижної краси і чистоти, яку доводиться чути в недригайлівських селах. В дитячих оповіданнях М. Гриценка вона озивається, не втрачаючи своєрідності звучання і лексики.

Книжечка М. Гриценка написана в кращих традиціях української дитячої літератури.

Слід відзначити вдалу роботу художниці Людмили Ільчинської, їй вдалося знайти хорошу форму до змісту твору. Книжка вийшла яскрава і привертає увагу читачів.

Твори

Довго кувати зозулі : оповідання : для мол. шк. віку /худож. Л. Ільчинська. – К. : Веселка, 1992. – 30 с.

Довго кувати зозулі : повість // Гриценко М. Самар : повісті, новели, публіцистика. – Суми : Собор, 1998. – С. 117 – 136.

Тамара Герасименко (15.07.1956, смт. Липова Долина) – літератор вже досить відомий, більше як поетеса. Її вірші можна побачити в багатьох часописах і

альманахах, надруковані вони навіть у «Букварі». Її збірка дитячих віршів «Доріжка для кота» не поступається творчості провідних дитячих письменників України. Творчість поетеси допомагає малюкам у пізнанні світу, привчає дітей до рідної мови, а значить і культури. Чудові вірші Тамари Герасименко і малюнки Євгенії Новикової подарували дітям справжнє задоволення – і словом, і оформленням.

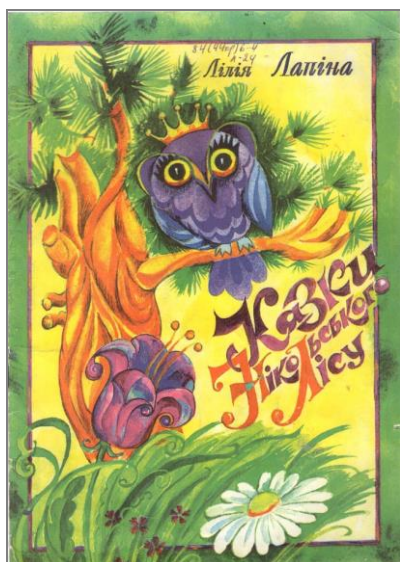
Твори

Доріжка для кота : вірші : для дошк. віку / малюнки Є. Новикової. – Суми : Козацький вал, 1997. – 23 с.

Серед дитячих творів сучасних місцевих авторів (за спеціальностями далекими від письменницьких) хочеться відзначити казки **Лілії Іванівни Лапіної**, написані з великою любов'ю до дитини. Вони відзначаються ясністю ідеї, мають динамічний сюжет, просту, чітку композицію. Персонажі її творів для дошкільнят мають прості характери: добрий і злий, працьовитий і лінивий, правдивий і брехун, хоробрий і боягуз. Казки Л. Лапіної допомагають дітям фантазувати, розвивають творчу уяву, вчать добру. Її книжки-малюнки розвивають в дітях спостережливість, викликають роботу думки, збагачують знаннями. Майстерно оформлені малюнки доповнюють і оживляють зміст казок. Приваблює зовнішній вигляд книжок, їх красиве оформлення – все це також виховує в дитини естетичні смаки й уподобання.

Твори

Казки Нікольського лісу. Вип. 1 : для дошк. та мол. шк. віку / худ. Є. Новикова. – Суми : Козацький вал, 1998. – 23 с.

Казки Нікольського лісу. Вип. 2 (Розфарбуй) : для дошк. та мол. шк. віку / худ. Є. Новикова. – Суми : Козацький вал, 1999. – 23 с.

Дідусева казка / худ. Г. Михайличенко. – Суми : Сум. обл. друкарня ; Козацький вал, 2005. – 16 с.

Дуже довга казка : для мол. та серед. шк. віку / худ. К. Іванова. – К. : Грані -Т, 2008. – 72 с. : іл. – (Серія «Сучасна дитяча проза»).

Ім'я **Євгенії Василівни Гончаренко** (8.12.1949, м. Шостка) – нове в художній літературі Сумщини. За спеціальністю – інженер-технолог. Її твори дивують своєю різножанровою палітрою: вірші, пісні, романи, новели, казки і вірші для дітей, ілюстровані нею самою. Основна тема її дитячих творів – краса природи рідної Сіверянщини, Полісся, краси землі її дитинства. Її твори сприяють вихованню в дітей уваги й любові до природи, інтересу до всього живого, спостережливості, закликають охороняти багатства природи, виховують у них естетичні смаки.

Твори

Вірші та казки про звірів і птахів. – Шостка : Шосткинська міська друкарня, 2003. – 16 с.

Казки для школярів. – Шостка : Вид-во редакції газети «Полісся», 2003. – 34 с.

Сестрици : сказки. – Шостка : Сіверянщина, 2004. – 19 с.

Вірші та казки про звірів і птахів. – Шостка : Сіверянщина, 2005. – 19 с.

Казки для школярів. – Шостка : Сіверянщина, 2006. – 72 с.

Вірші та казки про звірів і птахів. – Шостка : Сіверянщина, 2006. – 25 с.

Оповідання. – Шостка : Сіверянщина, 2006. – 43 с.

Стихи и сказки для детей. – Шостка : Сіверянщина, 2006. – 36 с.

Пригоди бобренятка : казка. – Шостка : Сіверянщина, 2007. – 16 с.

Писати казки для дітей бабусі Марині (псевдонім) – **Марії Андріївни Скоробагатській** (28.12.1940, уродж. Миколаївщини, з 1972 р. живе в м. Суми), за професією інженеру-електрику, захотілося, коли появились онуки. Герої її казок – її домашні тварини – коти і собаки. Діти дуже любляють тварин і їм подобаються казки бабусі Марини, які вона, до того ж, сама майстерно і ілюструє.

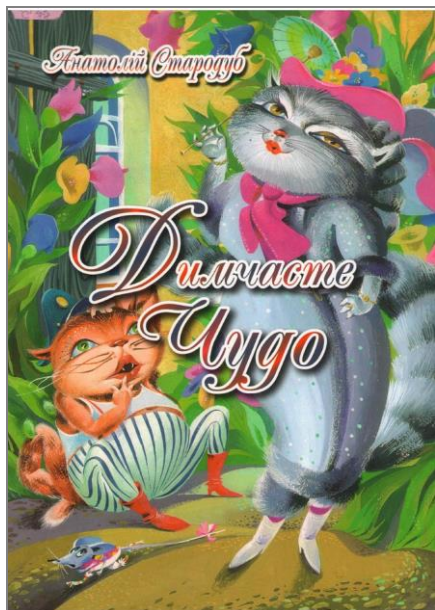

Приключения кота Одиссея и его друга пса Круза :
для дошк. и мл. шк. возраста. – Сумы : Сум. обл. типографія ; Козацкий вал, 2005. – 31 с.

Нові пригоди кота Одисея. – Сумы : Сум. обл.
друкарня ; Козацький вал, 2006. – 16 с.

«Димчасте чудо» сумського поета **Анатолія Стародуба** теж зайняло достойне місце на книжкових полицях нашої дівтори. Збірка добре ілюстрована сумським художником І. Ю. Швачуновим, робота якого високо оцінена спеціалістами.

Димчасте чудо : вірші для дітей / худ.
І. В. Швачунов. – Х. : Ватерпас принт, 2008. – 32 с.

У бібліографію творів письменників включено тільки ті їх твори, які є у фонді краєзнавчого відділу Сумської ОУНБ.

Будь ласка, завітайте до відділу.

СУМСЬКІ ПИСЬМЕННИКИ – ДІТЯМ
Огляд дитячої літератури письменників Сумщини

Підписано до друку 21.04.11
Формат 60x84/16. Заовлення №12. Тираж 10.

Ксероке Сумської ОУНБ ім. Н. К. Крупської